

Літвінова К. В.

Студентка 1-го курсу факультету соціології і права НТУУ “КПР”

Науковий керівник :

Чепульченко Т.О., к. ю. н., доцент НТУУ “КПР”

ПРАВО НА ПРАЦЮ: ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Право на працю є одним із найбільш важливих соціально-економічних прав, адже надає можливість людям займатися працею для забезпечення як свого матеріального добробуту, так і духовного розвитку. Незважаючи на зниження, в останні роки, рівня молодіжного безробіття, в Україні існують доволі серйозні проблеми з працевлаштуванням молоді, яка шукає своє перше робоче місце, нерідко втрачаючи віру в можливість працевлаштування.[1]

Реалізація освітнього потенціалу сучасної молоді не виконується належною мірою, через невідповідність між системою освіти і потребами на ринку працевлаштування. Спостерігається тенденція до зниження якості освіти через неактуальність педагогічної професії, а також застарілість технічної бази закладів освіти всіх рівнів та низькі темпи її модернізації.

Гострою проблемою для молоді є вимушена незайнятість, що призводить до формування досить великої кількості безробітної молоді. Найвищий рівень безробіття – у наймолодшій віковій категорії (15–19 років), високий – серед осіб 20–24 років. Навіть у старшій віковій категорії молоді (25–29 років) показник безробіття небагато вищий, ніж серед усього населення.[3] Набуває гостроти, також, проблема працевлаштування молодих фахівців. Питання безробіття, більшою мірою, полягає не у відсутності вакансій, а у недостатній пропозиції робочих місць із достатнім розміром заробітної плати, змістом, умовами працевлаштування та роботи на посаді. Основною перешкодою для працевлаштування молоді, після закінчення навчання у ВНЗ, є недостатність або відсутність практичного досвіду роботи за фахом, а також недоліки у професійній орієнтації і підготовці. Дуже високі запити молоді щодо умов і змісту праці. Це, насамперед, свідчить про проблеми не лише в системі освіти, а й у суспільстві взагалі.

В свою чергу проблема також полягає у тому, що роботодавець хоче

Прийняти на роботу вже досвідченого працівника, який відразу ж почне виконувати, той обсяг роботи, котрий йому дадуть, виконувати всі доручення і обов'язки, які на нього будуть покладені. Ускладнює цю ситуацію стан на ринку праці, бо кількість осіб, що шукають роботу є значною і роботодавець може вільно обирати.

На сьогодні Україна перебуває саме на цьому етапі розвитку, а молодь в нашій країні переживає складні часи. Одним з кращих напрямків залучення молоді в суспільні процеси країни є забезпечення молодого покоління робочими місцями. В умовах ринкової економіки, коли право на працю реалізується не через соціальні гарантії, а через особисту ініціативу кожного, проблема зайнятості молоді набуває все більшої гостроти. Кращім шляхом її подолання - є опанування професії, яка б постійно мала попит на ринку праці. Однак, методи її обрання, мало хто знає. Людині, навіть дорослій, не кажучи вже про ту, яка тільки-но завершує своє навчання у першому навчальному закладі, правильно, без допомоги спеціалістів, зробити правильний вибір дуже важко. Тому при виборі професії потрібно звертати увагу на закони ринку, та зважати на проблеми суспільно-трудової спеціалізації за допомогою пізнання різноманітного світу професій та оцінки можливостей щодо участі в тому чи іншому виді професійної діяльності. [3]

На сьогодні система працевлаштування як молоді взагалі, так і випускників вищих навчальних закладів має суттєві недоліки. Законодавством передбачено певну кількість гарантій для молоді та випускників ВНЗ, що прагнуть працювати, проте вони часто стикаються з відсутністю зацікавленості роботодавців забезпечувати роботою молодь, особливо недостатньо освічену і без досвіду роботи. З іншого боку, молодь, не знайшовши роботу за фахом, починає шукати інші шляхи заробітку, тим самим втрачаючи свою кваліфікацію та навички, здобуті під час навчання. Врешті-решт, частина молоді втрачає бажання офіційно працювати взагалі, що сприяє посиленню корупції та кризи. Зважаючи на те, що умови на ринку праці на цей час поставлені жорсткими вимогами ринкової економіки, яка зазвичай прихильна

до фахівців із досвідом роботи, молодим працівникам дуже важко одержати роботу. [4]

Єдиним можливим шляхом подолання зазначеної соціальної кризи є приведення чинної нормативно-правової бази у відповідність до положень Основного Закону України та провідної світової соціальної практики, а також забезпечення якісного державного нагляду за підтриманням механізму працевлаштування молоді та випускників ВНЗ в Україні.[2]

Література:

1. Борисова Ю. В. Молодь в освітньо-професійному просторі: історико-соціологічний аналіз // Грани. – 2004. – № 2. – С. 88–92.
2. Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» № 1 (16) 2014
3. Пухлій В., Ткаченко В. Вибір професії і проблема зайнятості молоді. // Персонал. – 2007. – № 10. – С. 73–79.
4. <http://slavutajournal.com.ua/archiv-nomeriv/slavuta-vipusk-4-5-2011/molod-na-rinku-praci-ukra%D1%97ni/>